

A szívátültetés

Élt egyszer egy ember, akit Ádámnak hívtak. Egy gyógyíthatatlan halálos betegséggel született, ám erről nem volt tudomása. Élte az életét tünetmentesen, hiszen kívülről nem látszott rajta semmi és ő maga sem vett észre semmi különösét.

Ám egyszer a háziorvosától hallott valami ködös információt egy „kőszív” nevű népbetegségről. Számára ez egyáltalán nem tűnt lényegesnek, vagy olyan reális veszélyforrásnak, ami őt is fenyegetné, hiszen meg volt győződve, hogy ő teljesen egészséges. Tehát ekkor még kívülállónak érezte magát.

Egy szép nyári napon Ádám váratlanul összefutott egyik barátjával. Már hosszú ideje beszélgettek, amikor szóba került, barátja nemrég új dolgokat tudott meg a „kőszív” jelentőségéről, amelyek nagyon megijesztették. Ádámot is aggodalmasan tájékoztatta, hogy a „kőszív” kockázata óriási, mire ő csak könnyedén legyintett: neki nincs ilyen betegsége, különben is minden héten rendszeresen jár kontrollra a háziorvosához, aki mindig megnyugtatja.

Ezután Ádám továbbra is csak vígan élte az életét és egyre jobban terhelte a szívét: sokat dolgozott, és amellet még intenzíven sportolt is. Egyre több dolog vált fontossá számára, mert nagyon ügyelt arra, hogy mindene, ami a jóléthez kell, meglegyen.

Azonban hamarosan furcsa tünetek kezdtek jelentkezni nála. Szívében szúró fájdalmat érzett, majd hol a hideg rázta, hol pedig a forróság öntötte el, sőt időnként teljesen üresnek érezte magát. Igyekezett fájdalomcsillapítók segítségével csökkenteni a szúró fájdalmakat, amelyek e „kezelés” következtében el is múltak, de helyükbe egy szorító érzés költözött: úgy érezte, mintha bilincsbe verték volna a szívét.

Ismét háziorvosához sietett, aki továbbra is csak nyugtatgatni tudta: bizonyosan az intenzív stressz ártott meg neki. Pihenjen sokat és próbáljon meg lazítani, kellemes dolgokkal foglalja el magát, ezáltal hatékonyan kapcsolódjon ki. Kiegészítésként néhány olyan természetes gyógymódot is ajánlott, mint a jóga vagy az agykontroll, amelyek teljesen hozzásegítik a kiváló közérzet eléréséhez.

Azonban Ádámon ezek közül egyik gyógymód sem segített. Ehelyett inkább úgy érezte, mintha egyre nagyobb koloncot cipelne a mellkasán. Egyre rosszabbnak találta a helyzetét és egyre kritikusabbnak látta az életét. A háziorvos végül egy pszichológushoz küldte el Ádámot, tanácsát azzal indokolva, hogy bár ő fizikailag egészségesnek találja páciensét, a probléma gyökere biztosan idegi alapú.

Ádám engedelmesen hallgatott háziorvosa tanácsára: ellátogatott az általa ajánlott pszichológushoz. A pszichológus amint meghallotta a tüneteket, azonnal tisztába jött a helyzettel. Pontosabban azt tudta biztosan, hogy nagy baj van: Ádám beteg. De a probléma gyökerét és valódi megoldását nem ismerte. Azzal próbálta páciensét vigasztalni, hogy nincs egyedül problémájával, hiszen az esete tipikus. Egyszerűen arról van szó, hogy bizonyos dolgok túlságosan fontosak az életében, ezért úgymond függőségi helyzet alakult ki nála. Emellett a fontossági sorrendje is helytelen, sőt a személyisége sem rendeződött. Ezek összetett eredményével magyarázható a leterheltsége, a deformált kapcsolatai és az is, hogy nem találja az élete értelmét. A baj nem gyógyítható, de lehet kezelni! Erre a legjobb megoldásként kínálkozik a kiscsoportos terápia, amelynek alkalmain kibeszélhetők a problémát okozó dolgok, és megtanulhatók a függőséggel való együttélési lehetőségek.

Ezen információk birtokában Ádám szomorúan hagyta el a pszichológus rendelőjét. Útban hazafelé találkozott egy közeli ismerőssel, aki boldogan sietett hozzá, hogy egy nagy örömhírért megossza vele. „Meggyógyultam!” – kiáltotta, majd részletezni kezdte, hogy néhány napja infarktusa volt, amelynek következtében sürgősen kórházba szállították. Nagyon súlyos volt az esete, de azonnali operációval megmentették az életét. „Tudod mi volt a bajom?” – kérdezte Ádámtól, majd kinyitotta a nála lévő „orvosi” könyvet, amelyből a következő sorokat olvasta fel:

„És adok nékik egy szívet, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testükből, és adok nékik hússzívet; Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizték és cselekedjék azokat, és legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenük. De akiknek szívének az ő fertelmességeik és utálatosságaik szíve szerint jár, azoknak útját fejükhöz verem, mondja az Úr Isten. „(Ezékiel 11:19-21.)

- Úgy hallottam, Ádám, hogy te is hasonló betegséggel küzdesz. Van kedved eljönni az én orvosomhoz? Ő téged is biztosan meg tud gyógyítani, ha te is úgy akarod.

Ádám nem ellenkezett, hiszen úgy gondolta, nincs vesztenivalója, mert bár sok mindent kipróbált, eddig minden kísérlete eredménytelenül zárult. Így hát újabb reményteli gondolatokkal indult el barátjával az orvoshoz, aki őt is alaposan megvizsgálta, majd felállította a személyre szabott diagnózist:

- Ádám, te súlyosan beteg vagy. Születésedtől fogva „kőszívvel” rendelkezel. Az egyetlen megoldást az azonnali beavatkozás, a szívatültetés jelenti. Első hallásra nagyon komplikált és veszélyes gyógymódnak tűnik, de ez esetben egy jó hírrel szolgálhatok: hála Istennek létezik egy *tökéletes* Donor, Akinek a „hús-szíve” azonnal rendelkezésre áll a beavatkozás elvégzéséhez. Ám mielőtt a műtéthez hozzáfekszünk, a legfontosabb, hogy megértsd: ez a Donor, Akit Jézusnak hívnak, az életét adta azért, hogy neked új szíved és ezáltal új életed legyen. Ezért kell őszintén megválaszolnod a következő, döntő fontosságú kérdést: beleegyezel-e teljesen és készen állsz-e, hogy a műtőasztalra felfeküdj és ezután a szívatültetést rajtad elvégezzem?